

Anonimizirana različica

Prevod

C-768/19 – 1

Zadeva C-768/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

18. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

15. avgust 2019

Tožena stranka in revidentka:

Zvezna republika Nemčija

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku:

SE

[...] (ni prevedeno)

Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče, Nemčija)

SKLEP

[...] (ni prevedeno)

V upravnem sporu

1. SE,

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku,

[...] (ni prevedeno)

proti

Zvezni republiki Nemčiji,

[...] (ni prevedeno)

tožena stranka in revidentka,

ob udeležbi:

zastopnik zveznega interesa
pri Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče),
[...] (ni prevedeno) 10557 Berlin,

je 1. senat pri Bundesverwaltungsgericht (zvezno upravno sodišče)
na podlagi obravnave z dne 15. avgusta 2019
[...] (ni prevedeno)

sklenil:

Postopek se prekine.

Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:

1. Ali je treba v primeru prosilca za azil, ki je pred nastopom polnoletnosti njegovega otroka, s katerim je v izvorni državi obstajala družina in kateremu je bil na podlagi prošnje za zaščito, vložene pred nastopom polnoletnosti, po nastopu polnoletnosti priznan status subsidiarne zaščite (v nadaljevanju: oseba, upravičena do subsidiarne zaščite), vstopil v državo članico gostiteljico osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in je tam prav tako vložil prošnjo za mednarodno zaščito (v nadaljevanju: prosilec za azil), kadar gre za nacionalno določbo, ki se za priznanje subsidiarne zaščite, izvedene iz statusa osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, sklicuje na člen 2(j) Direktive 2011/95/EU, pri vprašanju, ali je oseba, upravičena do subsidiarne zaščite, „mladoletna“ v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU, izhajati iz trenutka izdaje odločbe o prošnji prosilca za azil ali pa iz zgodnejšega trenutka, na primer trenutka, ko je:

- (a) bil osebi, upravičeni do subsidiarne zaščite, priznan status subsidiarne zaščite;
- (b) prosilec za azil vložil prošnjo za azil;
- (c) prosilec za azil vstopil v državo članico gostiteljico, ali
- (d) oseba, upravičena do subsidiarne zaščite, vložila prošnjo za azil?

2. V primeru:

(a) da je odločilen trenutek vložitve prošnje:

Ali je treba v tem pogledu izhajati iz pisnega, ustnega ali na kakšen drug način izraženega zaprosila za zaščito, s katerim je bil seznanjen nacionalni organ, pristojen za prošnjo za azil (neformalna prošnja za azil), ali iz formalno vložene prošnje za mednarodno zaščito?

(b) da je odločilen trenutek vstopa prosilca za azil v državo ali trenutek vložitve njegove prošnje za azil: ali je pomembno tudi, da v tem trenutku še ni bilo odločeno o prošnji za zaščito osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, ki ji je bil ta status priznan šele kasneje?

3. (a) Kakšne zahteve morajo biti izpolnjene v položaju, opisanem pod točko 1, da gre pri prosilcu za azil za „družinskega člana“ (člen 2(j) Direktive 2011/95/EU), ki je „v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito [...] [prisoten] v isti državi članici“ kot oseba, kateri je bila priznana mednarodna zaščita, in s katerim je „družina že obstajala v izvorni državi“? Ali to zlasti predpostavlja, da je bilo družinsko življenje med osebo, upravičeno do subsidiarne zaščite, in prosilcem za azil v smislu člena 7 Listine o temeljnih pravicah v državi članici gostiteljici ponovno vzpostavljeno, ali pa v tem pogledu zadošča zgolj sočasna prisotnost osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in prosilca za azil v državi članici gostiteljici? Ali je eden od staršev tudi tedaj družinski član, če vstop glede na okoliščine posameznega primera ni bil povezan s tem, da bi se dejansko prevzela odgovornost v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU za osebo, ki ji je bila priznana mednarodna zaščita in ki je še mladoletna in neporočena?

(b) Če je treba na vprašanje 3(a) odgovoriti tako, da mora biti družinsko življenje med osebo, upravičeno do subsidiarne zaščite, in prosilcem za azil v smislu člena 7 Listine o temeljnih pravicah v državi članici gostiteljici ponovno vzpostavljeno, ali je tedaj pomembno, kdaj prišlo do te ponovne vzpostavitve? Ali je tem pogledu zlasti treba upoštevati, ali je bilo družinsko življenje ponovno vzpostavljeno v določenem roku po vstopu prosilca za azil v državo, v trenutku, ko je prosilec za azil vložil prošnjo, ali v trenutku, ko je bila oseba, upravičena do subsidiarne zaščite, še mladoletna?

4. Ali lastnost prosilca za azil kot družinskega člana v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU preneha z nastopom polnoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in s tem povezanim prenehanjem odgovornosti za osebo, ki je mladoletna in neporočena? Če je odgovor na to nikalen: ali ta lastnost družinskega člana (in s tem povezane pravice) po tem trenutku obstaja časovno neomejeno naprej ali pa preneha po določenem roku (in če da: kakšnem?) ali ko nastopijo določeni dogodki (in če da: kateri)?

Obrazložitev:

I

- 1 Prvotožeča stranka (tožeča stranka) je zaprosila za priznanje statusa subsidiarne zaščite.
- 2 Tožeča stranka je po lastnih navedbah afganistanski državlján. Je oče sina, rojenega 20. aprila 1998. Ta je leta 2012 vstopil v Zvezno republiko Nemčijo. S pravnomočno odločbo z dne 13. maja 2016, ki jo je izdal Bundesamt [für Migration und Flüchtlinge] (zvezni urad za migracije in begunce, Nemčija; v nadaljevanju: urad za migracije in begunce), mu je bil ob zavrnitvi njegove prošnje za azil med drugim priznan status subsidiarne zaščite.
- 3 Tožeča stranka je po lastnih navedbah po kopenski poti januarja 2016 vstopila v Zvezno republiko Nemčijo. Februarja 2016 je zaprosila za azil in 21. aprila 2016 vložila formalno prošnjo za mednarodno zaščito. Urad za migracije in begunce je zavrnil njene prošnje za priznanje azila, priznanje statusa begunca oziroma statusa subsidiarne zaščite ter za ugotovitev obstoja prepovedi odstranitve v skladu s členom 60(5) in (7), prvi stavek, Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (zakon o prebivanju, delu in integraciji tujcev na zveznem ozemlju, Nemčija; AufenthG).
- 4 Verwaltungsgericht (upravno sodišče, Nemčija) je z izpodbijano sodbo toženi stranki naložilo, naj tožeči stranki na podlagi člena 26(5) v povezavi s prvim stavkom odstavka 3 Asylgesetz (zakon o azilu, Nemčija; v nadaljevanju: AsylG) kot enemu od staršev mladoletne, neporočene osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, prizna status subsidiarne zaščite. Sin tožeče stranke naj bi bil v trenutku vložitve prošnje za azil, ki je v tem pogledu odločilen, še mladoleten. V tej zvezi naj bi bilo treba šteti, da je prošnja za azil vložena, kakor hitro je bil pristojni organ seznanjen z zaprosilom prosilca za azil.
- 5 Tožena stranka z neposredno vloženo revizijo zatrjuje kršitev člena 26(3), prvi stavek, AsylG. Odločilen za presojo stvarnega in pravnega položaja naj bi v skladu s členom 77(1), prvi stavek, AsylG načelno bil, tako tudi v obravnavanem primeru, trenutek zadnje obravnave pred sodiščem, ki ugotavlja dejansko stanje, ali – če te ni – trenutek, ko sodišče, ki ugotavlja dejansko stanje, izda odločbo, s katero je postopek končan. Člen 26(3) AsylG naj v tem pogledu ne bi vseboval nobene izrecne zakonske izjeme. Njegovi pogoji glede dejanskega stanja in njegova zgradba kažejo na to, da se lahko pravica vsekakor izvede le iz statusa osebe, ki je pri lastnem priznanju statusa še mladoletna. Določba naj bi bila namenjena posebnim interesom varstva mladoletnika, upravičenega do zaščite, ki naj bi načelno obstajali le toliko časa, dokler je ta oseba mladoletna. Tudi če bi bilo treba pri mladoletnosti izhajati iz trenutka vložitve prošnje enega od staršev za azil, naj za to ne bi bil odločilen trenutek podaje materialne neformalne prošnje za azil (člen 13 AsylG), temveč trenutek vložitve formalne prošnje za azil (člen 14 AsylG). Za zahtevo glede vložitve prošnje, določene v členu 26(3), prvi stavek, AsylG, naj ne bi zadoščalo, da je pristojni organ – v obravnavanem primeru urad za migracije in begunce – zgolj seznanjen z neformalno prošnjo za azil. Pogoj za

priznanje naj bi bila (formalna) prošnja, ki jo je mogoče veljavno vložiti le pri pristojnem organu.

II

- 6 Postopek je treba prekiniti. Na podlagi člena 267 PDEU je treba Sodišču Evropske unije (v nadaljevanju: Sodišče) v predhodno odločanje predložiti vprašanja, navedena v izreku sklepa. Ta vprašanja zadevajo razlago člena 2(j) Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, str. 9; v nadaljevanju: Direktiva 2011/95/EU).
- 7 1. Pravna presoja v okviru nacionalnega prava poteka v skladu z AsylG [...] (ni prevedeno).
- 8 Upoštevni pravni okvir spora v skladu s tem tvorijo te določbe nacionalnega prava:

Člen 13 AsylG

1. Šteje se, da prošnja za azil obstaja, če iz volje tujca, podane pisno, ustno ali na drug način, izhaja, da na zveznem ozemlju išče zaščito pred političnim preganjanjem ali zaščito pred odstranitvijo ali drugo vrnitvijo v državo, v kateri mu grozi preganjanje v smislu člena 3(1) ali resna škoda v smislu člena 4(1).

[...]

Člen 14 AsylG

1. Prošnjo za azil je treba vložiti pri izpostavi [zveznega urada za migracije in begunce], ki je pripisana sprejemnemu centru, pristojnemu za sprejem tujca. [...]

[...]

Člen 26 AsylG

[...]

2. Otroku osebe, ki ji je priznana pravica do azila, ki je v trenutku vložitve prošnje za azil mladoleten in neporočen, se na podlagi prošnje prizna pravica do azila, če priznanja tujca kot osebe, ki ji je priznana pravica do azila, ni mogoče izpodbijati in tega priznanja ni treba odpraviti ali razglasiti za ničnega.

3. Staršem mladoletne, neporočene osebe, ki ji je priznana pravica do azila, ali drugemu odraslemu v smislu člena 2(j) Direktive 2011/95/EU se na podlagi prošnje prizna pravica do azila, če:

- (1) priznanja statusa osebe, ki ji je priznana pravica do azila, ni mogoče izpodbijati;
- (2) je družina v smislu člena 2(j) Direktive 2011/95/EU že obstajala v državi, v kateri je oseba, ki ji je priznana pravica do azila, politično preganjana;
- (3) so v državo vstopili pred priznanjem statusa osebe, ki ji je priznana pravica do azila, oziroma so prošnjo za azil vložili nemudoma po vstopu;
- (4) priznanja statusa osebe, ki ji je priznana pravica do azila, ni treba odpraviti ali razglasiti za ničnega, in
- (5) imajo pravico do varstva in vzgoje za osebo, ki ji je priznana pravica do azila.

Za sorojence mladoletne osebe, ki ji je priznana pravica do azila, ki so v trenutku vložitve njihove prošnje mladoletni in neporočeni, se ustrezno uporabljajo točke od (1) do (4) prvega stavka.

[...]

5. Za družinske člane v smislu odstavkov od (1) do (3) upravičencev do mednarodne zaščite se ustrezno uporabljajo odstavki od (1) do (4). Na mesto pravice do azila stopi status begunca ali subsidiarna zaščita. [...]

[...]

Člen 77 AsylG

(1) V sporih na podlagi tega zakona sodišče izhaja iz stvarnega in pravnega položaja iz časa zadnje obravnave; če se odločba izda brez obravnave, je odločilen trenutek, v katerem je odločba sprejeta. [...]

[...]

- 9 2. Vprašanja za predhodno odločanje so upoštevana in Sodišče jih mora razjasniti.
- 10 2.1 Vprašanja za predhodno odločanje so upoštevana za odločitev o predlogu tožeče stranke, naj se ji na podlagi člena 26(5) v povezavi s prvim stavkom odstavka (3) AsylG kot enemu od staršev mladoletne, neporočene osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, prizna status subsidiarne zaščite.
- 11 Tožeča stranka je v smislu člena 26(5), prvi stavek, AsylG družinski član v skladu s členom 26(3), prvi stavek, AsylG in v smislu člena 26(3), prvi stavek, AsylG oče

in s tem eden od staršev neporočenega sina. Ta je v smislu člena 26(3), prvi stavek, AsylG in člena 18 Direktive 2011/95/EU oseba, upravičena do subsidiarne zaščite. Priznanja statusa subsidiarne zaščite ni mogoče izpodbijati (člen 26(3), prvi stavek, točka 1, AsylG). V skladu s členom 26(3), prvi stavek, točka 2, AsylG je družina v smislu člena 2(j) Direktive 2011/95/EU obstajala v Afganistanu kot državi, v kateri za sina obstaja nevarnost, da bo utrpel resno škodo v smislu člena 15 Direktive 2011/95/EU. Tožeča stranka je tudi vstopila v državo, preden je bil njenemu sinu priznan status osebe, upravičene do subsidiarne zaščite (člen 26(3), prvi stavek, točka 3, AsylG). Nič ne kaže na to, da bi bilo treba priznanje statusa sinu kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, odpraviti ali razglasiti za ničnega (glej člen 26(3), prvi stavek, točka 4, AsylG), prav tako pa očitno tudi niso podani izključitveni razlogi v skladu s členoma 26(4), prvi stavek, in 4(2) AsylG, kar zadeva tožečo stranko.

- 12 Predlogu tožeče stranke, naj se ji prizna subsidiarna zaščita kot enemu od staršev, bi bilo torej treba ugoditi, če je bil v času, upoštevnem za presojo, sin mladoleten v smislu člena 26(3), prvi stavek, AsylG in je tožeča stranka v smislu člena 26(3), prvi stavek, točka 5, AsylG zanj imela pravico do varstva in vzgoje.
- 13 S členom 26(3) AsylG je bil v nacionalno zakonodajo prenesen člen 23(2) Direktive 2011/95/EU [...] (ni prevedeno). V skladu s tem členom države članice zagotovijo, da so družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite, ki sami ne izpolnjujejo pogojev za tako zaščito, upravičeni do ugodnosti iz členov od 24 do 35 Direktive 2011/95/EU, skladno z nacionalnimi postopki in v obsegu, združljivem z osebnim pravnim statusom družinskega člana. Pojem družine in s tem tudi pojem družinskega člana v smislu nacionalne podlage za zahtevek se v skladu z izrecnim sklicem v členu 26(3), prvi stavek, točka 2, AsylG določata v skladu s členom 2(j) Direktive 2011/95/EU. V skladu s tretjo alinejo člena 2(j) Direktive 2011/95/EU med „družinske člane“ upravičenca do mednarodne zaščite, ki je mladoleten in neporočen, med drugim spada oče, če je ta v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito prisoten v isti državi članici in je družina že obstajala v izvorni državi. Iz besedila določbe ne izhaja jasno, kateri trenutek je odločilen za presojo mladoletnosti osebe, ki ji je priznana mednarodna zaščita, ter ali in po potrebi v kakšnih okvirih lastnost očeta kot družinskega člana traja še naprej tudi po nastopu polnoletnosti osebe, ki ji je bila priznana mednarodna zaščita.
- 14 2.2 Vprašanja za predhodno odločanje mora razjasniti Sodišče.
- 15 a) Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem za predhodno odločanje izvedeti, kateri trenutek je v položaju, kakršen je obravnavani, odločilen za presojo vprašanja, ali je oseba, upravičena do subsidiarne zaščite, „mladoletna“ v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU.
- 16 Nacionalna sodna praksa do sedaj deloma – v skladu z načelom iz člena 77 AsylG, splošno veljavnim v okviru nacionalnega azilnega procesnega prava – tudi v zvezi z mladoletnostjo osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, izhaja iz trenutka odločbe o prošnji enega od staršev za azil (ki je v skladu z nemškim

konceptom izvajanja vedno usmerjena tudi v identično, izvedeno zaščito družine kot pravno posledico). Deloma pa se šteje za zadostno, da je bila oseba, upravičena do subsidiarne zaščite, v trenutku, ko je eden od staršev vložil prošnjo za azil, še mladoletna. V tem pogledu se v obrazložitvi pretežno navajajo določbe prava Unije, izrecna fiksna določitev upoštevnega trenutka pri izvedeni mednarodni zaščiti za otroke (člen 26(2) AsylG) pa se kljub tu manjkajoči ureditvi prenaša na mednarodno zaščito staršev.

- 17 Iz besedila člena 2(j) Direktive 2011/95/EU v kontekstu priznavanja subsidiarne zaščite enemu od staršev ni mogoče razbrati jasnih spoznanj. Okoliščina, da v okviru tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU obstaja izrecno razlikovanje med časovnim oblikama preteklik (glede priznanja mednarodne zaščite in obstoja družine v izvorni državi) in sedanjik (glede prisotnosti v državi, odgovornosti za osebo, upravičeno do subsidiarne zaščite, in mladoletnosti), bi lahko kazala na to, da je treba pri mladoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, izhajati iz aktualnega trenutka, na primer iz trenutka odločitve o prošnji (za azil) enega od staršev. Zahteva glede povezave med prošnjo osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, za azil in prisotnostjo družinskega člana v državi članici gostiteljici bi prav tako lahko kazala na to, da je za presojo mladoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, najzgodnejši možni upoštevni trenutek čas po izpolnitvi pogoja prisotnosti družinskega člana v državi. Na to bi lahko v okviru zadevne direktive v sistematičnem pogledu kazala tudi sklic na družinske člane, ki „spremljajo“ prosilca za azil, v drugem stavku uvodne izjave 16 Direktive 2011/95/EU ter načelo (ohranjanja) enotnosti družine, določeno v členu 23 in drugem stavku uvodne izjave 18 Direktive 2011/95/EU. V teleološkem pogledu bi lahko načela varstva koristi otroka, enakega obravnavanja in pravne varnosti ter polni učinek prava Unije tendenčno govorili proti presoji mladoletnosti v času, ko je postopek že zelo napredoval. Pri tujcih, ki so v trenutku sprejetja odločbe že postali polnoletni, pa priznanje subsidiarne zaščite enemu od staršev, ki je pozneje vstopil v državo, za varstvo koristi otroka objektivno ni več primerno.
- 18 Prvo vprašanje za predhodno odločanje in tudi nadaljnja vprašanja se nanašajo na primer, v katerem družinskemu članu, upravičenemu do zaščite, iz statusa katerega naj bi se izvedel status zaščite, ni bil priznan status begunca, temveč le status subsidiarne zaščite. Za določitev upoštevnega trenutka je v tem pogledu mogoče razlikovati med upravičencem do mednarodne zaščite, ki mu je bil priznan status begunca (člen 13 in naslednji Direktive 2011/95/EU), in državljanom tretje države ali osebo brez državljanstva, ki mu/ji je bil priznan status subsidiarne zaščite (člena 18 in 19 Direktive 2011/95/EU). V zvezi s priznanjem statusa begunca je v uvodni izjavi 21 Direktive 2011/95/EU pojasnjeno, da je priznanje statusa begunca ugotovitveni akt. Sodišče je v sodbi z dne 12. aprila 2018, C-550/16, [ECLI:EU:C:2018:248], točki 53 in 54, ki je bila sprejeta v zvezi s členom 2(f) Direktive 2003/86/ES, iz tega izpeljalo, da po vložitvi prošnje za mednarodno zaščito v skladu s Poglavjem II Direktive 2011/95, če so izpolnjeni vsebinski pogoji, obstaja subjektivna pravica do priznanja statusa begunca, in to celo pred sprejetjem formalne odločbe v zvezi s tem, tako da naj pravica do združitve družine iz člena 10(3)(a) Direktive

2003/86/ES ne bi mogla biti odvisna od trenutka, ko pristojni nacionalni organ formalno sprejme odločbo o priznanju statusa begunca zadevni osebi. Ne glede na vprašanje, ali je treba sodno prakso, sprejeto v zvezi z opredelitvijo v členu 2(f) Direktive 2003/86/ES, prenesti na skoraj enako opredelitev v členu 2(1) Direktive 2011/95/EU in/ali ohranjanje enotnosti družine, določeno v členu 23 Direktive 2011/95/EU, pa v zvezi s priznanjem subsidiarne zaščite ne obstaja primerljiva uvodna izjava, ki bi potrebno priznanje opredeljevala kot (povsem ali primarno) ugotovitveni akt. Za razlikovanje med navezovanjem na status begunca, pri katerem ni mogoče izključiti razširitve ciljnega preganjanja zaradi (še naprej) obstoječe družinske bližine na družinske člane, in navezovanjem na priznanje subsidiarne zaščite bi lahko dalje govorilo, da želi v teh primerih eden od staršev iz statusa otroka izvesti subsidiarno zaščito družine, ne da bi sam navedel trdne razloge za domnevo, da bi v primeru vrnitve v svojo izvorno državo dejansko obstajala nevarnost, da bi utrpel resno škodo v smislu člena 15 Direktive 2011/95/EU; domneva razširitve preganjanja, ki se navezuje na družinske povezave, tu redno ravno ni utemeljena.

- 19 b) Vprašanje za predhodno odločanje 2(a) je v primeru, da bi bilo na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovorjeno tako, da je za presojo mladostnosti odločilen trenutek vložitve prošnje za priznanje mednarodne zaščite, pa naj gre za osebo, upravičeno do subsidiarne zaščite, ali pa za družinskega člana, namenjeno razjasnitvi naslednjega vprašanja, ali je kot trenutek vložitve prošnje treba šteti trenutek, ko je oseba podala materialno neformalno prošnjo za azil, ali pa trenutek formalne vložitve prošnje za azil.
- 20 Člen 6(2), prvi stavek, Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, str. 60; v nadaljevanju: Direktiva 2013/32/EU) razlikuje med podajo prošnje in formalno vložitvijo prošnje za mednarodno zaščito. Določba države članice zavezuje, da zagotovijo, da ima oseba, ki poda prošnjo za mednarodno zaščito, dejansko možnost, da jo vložijo v najkrajšem možnem času. Člen 6(3) Direktive 2013/32/EU državam članicam omogoča, da lahko zahtevajo, da se prošnje za mednarodno zaščito vložijo osebno in/ali na določenem mestu. Za pravilo v členu 6(3) Direktive 2013/32/EU je v členu 6(4) Direktive 2013/32/EU določena izjema (sodba Sodišča z dne 26. julija 2017, Mengesteab, C-670/16, [ECLI:EU:C:2017:587], točka 101). V skladu s tem se ne glede na člen 6(3) Direktive 2013/32/EU za prošnjo za mednarodno zaščito šteje, da je bila vložena, ko obrazec, ki ga predloži prosilec ali, kadar tako določa nacionalno pravo, uradno poročilo prejmejo pristojni organi zadevne države članice. V skladu s členom 6, od (2) do (4), Direktive 2013/32/EU se za materialno podajo prošnje za azil v skladu s členom 13(1) AsylG ne zahteva izpolnjevanje določenih formalnosti, medtem ko je treba prošnjo za azil v skladu s členom 14(1), prvi stavek, AsylG načelno formalno vložiti pri pristojni izpostavi zveznega urada za migracije in begunce. Šele ko pristojni organ formalno prejme prošnjo za azil, je ta registrirana in postane predmet azilnega upravnega postopka.

- 21 Za presojo mladoletnosti v času formalne vložitve prošnje bi lahko govorilo, da člen 6 Direktive 2013/32/EU državam članicam omogoča, da določijo formalno vložitev prošnje in jim nalaga le, da to vložitev omogočijo v najkrajšem možnem času, ne da bi bile v tem pogledu določene konkretne časovne zahteve. Čeprav s tem niso določeni konkretni minimalni, običajni in najdaljši roki [...] (ni prevedeno), pa je treba formalno vložitev prošnje vendarle omogočiti nemudoma, torej brez namernega zavlačevanja. Sporno pa je, ali izhajanje iz formalne vložitve prošnje zadosti načeloma enakega obravnavanja in pravne varnosti ter *effet utile*.
- 22 c) Vprašanje za predhodno odločanje 2(b) je, če je za presojo mladoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, odločilen trenutek vstopa družinskega člana v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU v državo ali trenutek, ko je ta vložil prošnjo za azil, namenjeno razjasnitvi, ali to velja tudi v primeru, da v tem trenutku še ni bilo odločeno o prošnji za zaščito osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, ki ji je bil ta status priznan šele kasneje.
- 23 d) Vprašanje za predhodno odločanje 3(a) se nanaša na nadaljnjo razjasnitev splošnih pogojev v členu 2(j) Direktive 2011/95/EU, v skladu s katerimi mora biti družinski član v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito prisoten v isti državi članici in je družina morala že obstajati v izvorni državi.
- 24 V tem pogledu je treba razjasniti, katere materialne zahteve določa tretja alineja člena 2(j) Direktive 2011/95/EU v položaju, kakršen je obravnavani, glede „zveze“ s prošnjo za mednarodno zaščito, „prisotnosti“ v isti državi članici in „obstoja“ družine „že“ v izvorni državi. V tem pogledu je zlasti treba razjasniti, ali mora biti družinsko življenje v smislu člena 7 Listine o temeljnih pravicah med osebo, upravičeno do subsidiarne zaščite, in družinskim članom, v obravnavanem primeru enim od staršev, v državi članici gostiteljici ponovno vzpostavljeno oziroma ali za pritrnitev lastnosti družinskega člana zadošča zgolj sočasna prisotnost osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in družinskega člana v državi članici gostiteljici.
- 25 Iz besedila člena 2(j) Direktive 2011/95/EU bi lahko izhajalo, da pogoja „prisotnosti v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito“ in „obstoja družine že v izvorni državi“ pomenita, da zgolj sočasna prisotnost osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in družinskega člana v državi članici gostiteljici ne zadošča. Zahteva glede obstoja družine že v izvorni državi temelji na domnevi, da je z bližino članov primarne družine v zvezi z dogajanjem v izvorni državi, ki upravičuje zaščito, redno povezana tudi potencialna lastna ogroženost družinskega člana (glej uvodno izjavo 36 Direktive 2011/95/EU). V to smer bi lahko kazala tudi sistematika direktive, v zvezi s katero je treba upoštevati člen 23 in uvodne izjave 16, 18 in 19 Direktive 2011/95/EU. Člen 23(1) Direktive 2011/95/EU je namenjen ohranjanju enotnosti družine. V členu 23(5) Direktive 2011/95/EU je področje uporabe tega člena z družinskih članov, navedenih v členu 2(j) Direktive 2011/95/EU, razširjeno na druge bližnje sorodnike, ki so živeli skupaj kot člani družine v času odhoda iz izvorne države in ki so bili v tem času popolnoma ali pretežno odvisni od upravičenca do mednarodne zaščite. Iz obeh določb izhaja, da

je namen člena 23 Direktive 2011/95/EU zlasti varstvo odvisnih članov družine, predvsem mladoletnih otrok. Za uresničitev tega cilja varstva ta določba priznava ugodnosti tudi za v njej določene druge družinske člane. Tako razumevanje določbe bi lahko bilo oprto na uvodnih izjavah 18 in 19 Direktive 2011/95/EU. Uvodna izjava 18 Direktive 2011/95/EU določa, da mora biti najpomembnejše vodilo držav članic koristi otroka in v tem pogledu napotuje na upoštevanje načela enotnosti družine. V skladu z uvodno izjavo 19 Direktive 2011/95/EU je treba razširiti pojem „družinskih članov“, pri čemer je treba upoštevati različne posebne okoliščine nepreskrbljenosti in nameniti posebno pozornost koristim otroka. Tudi uvodna izjava 16 Direktive 2011/95/EU, v skladu s katero si ta direktiva prizadeva zagotoviti polno spoštovanje človekovega dostojanstva in pravice do azila prosilcev za azil in družinskih članov, ki jih „spremljajo“, ne nasprotuje razlagi, ki predpostavlja ponovno vzpostavitev enotnosti družine ob dejanskem izvrševanju starševske skrbi v korist otroka; pri tem senat upošteva, da se besedo „spremljajo“ lahko razume tudi širše (glej glede razumevanja „spremljanja“ v kontekstu prava o državljanstvu Unije [...] (ni prevedeno) sodbo Sodišča z dne 16. julija 2015, Singh in drugi, C-218/14, [ECLI:EU:C:2015:476], točka 54). V teleološkem pogledu marsikaj kaže na to, da tretja alineja člena 2(j) Direktive 2011/95/EU z omejitvijo pojma družinskih članov na člane primarne družine (starše in njihove mladoletne otroke), z vzpostavitvijo „zveze s prošnjo za mednarodno zaščito“ in z navezovanjem na „obstoj družine v izvorni državi“ predpostavlja ponovno vzpostavitev družinskega življenja med družinskimi člani v smislu člena 7 Listine o temeljnih pravicah. Člen 7 Listine o temeljnih pravicah je treba brati v povezavi z obveznostjo upoštevanja koristi otroka v skladu s členom 24(2) Listine o temeljnih pravicah in ob upoštevanju zahteve, določene v členu 24(3) Listine o temeljnih pravicah, da ima otrok redno osebne odnose s starši (sodba Sodišča z dne 6. decembra 2012, C-356/11 in C-357/11, [ECLI:EU:C:2012: 776], točka 76). Za družinsko življenje je poleg obstoja pravnih vezi značilna dejanska družinska enotnost (glej sodbo ESČP z dne 2. novembra 2010, Yigit/Turčija, št. 3976/05, [ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD000397605], točka 93) in izražena družinska bližina med starši in njihovimi mladoletnimi otroki [...] (ni prevedeno). Predložitveno sodišče v tem pogledu meni, da bi obstajali pomisleki, če bi se izhajalo iz obstoja pogojev iz tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU tudi v primeru, da namen prisotnosti tistega od staršev, ki je vložil prošnjo, v državi članici gostiteljici glede na okoliščine posameznega primera ni vsaj tudi ta, da prevzame odgovornost za mladoletnega, neporočenega otroka, upravičenega do zaščite.

- 26 e) Vprašanje za predhodno odločanje 3(b) se navezuje na vprašanje za predhodno odločanje 3(a), z njim pa se želi razjasniti upoštevni trenutek za presojo ponovne vzpostavitve družinskega življenja v smislu člena 7 Listine o temeljnih pravicah med osebo, upravičeno do subsidiarne zaščite, in enim od staršev v državi članici gostiteljici.
- 27 Predložitveno sodišče meni, da ciljem člena 2(j) Direktive 2011/95/EU, navedenim pod točko (d), skoraj ne more ustrezati, če bi se prosilec za azil za utemeljitev svoje lastnosti družinskega člana lahko brez vsake časovne omejitve

skliceval na ponovno vzpostavitev družinskega življenja. Značilnost „v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito“ bi lahko v tem pogledu govorila za to, da člen 2(j) Direktive 2011/95/EU predpostavlja, da mora do ponovne vzpostavitve dejanske družinske enotnosti priti v določenem roku po vstopu v državo.

- 28 Besede „odgovorna“ in „je [...] mladoleten“ v tretji alineji člena 2(j) Direktive 2011/95/EU poleg tega kažejo na to, da je morala biti oseba, upravičena do subsidiarne zaščite, v upoštevnem trenutku ponovne vzpostavitve družinske enotnosti v državi članici gostiteljici še mladoletna v smislu člena 2(k) Direktive 2011/95/EU.
- 29 f) S četrtnim vprašanjem za predhodno odločanje naj se razjasni, ali lastnost prosilca za azil kot družinskega člana v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU preneha z nastopom polnoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, in s tem povezanim prenehanjem odgovornosti za osebo, ki je mladoletna in neporočena.
- 30 Tretja alineja člena 2(j) Direktive 2011/95/EU določa, da je oče upravičenca do mednarodne zaščite družinski član, če je ta upravičenec mladoleten, če je oče v zvezi s prošnjo za mednarodno zaščito prisoten v isti državi članici in če je družina že obstajala v izvorni državi. Navezovanje lastnosti družinskega člana na časovno omejeno obdobje mladoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, v členu 2(k) Direktive 2011/95/EU kot tudi cilj varstva koristi otroka, ki se zasleduje s tretjo alinejo člena 2(j) Direktive 2011/95/EU, bi lahko govorila za to, da lastnost očeta kot družinskega člana v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU preneha z nastopom polnoletnosti osebe, upravičene do subsidiarne zaščite.
- 31 Če pa lastnost očeta osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, kot družinskega člana v smislu tretje alineje člena 2(j) Direktive 2011/95/EU načeloma obstaja še naprej tudi po nastopu polnoletnosti otroka, je treba razjasniti, ali ta lastnost – mimo položaja prenehanja prisotnosti očeta v državi članici gostiteljici ali upravičenosti otroka do zaščite – preneha v določenem trenutku ali z nastopom določenega dogodka.
- 32 [...] (ni prevedeno) [upravičenost predložitve]
 [...] (ni prevedeno)